

סעודת שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהי לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליזן 52

פרשת ואתחנן

י"ג מנחם אב

שנת ה'תשפ"ד

בשבת והודיה להקדוש ברוך הוא על שזכיתי להשתתף בסעודה עם הראש ישיבה שליט"א בליל שבת קודש פרשת קרח, אנסה בעזרת השם לשתף את הקוראים החשובים של הגיליון 'קדית ברסלב' עד כמה שאני זוכר ממה ששמעתי וראיתי בסעודה המפוארת של הראש ישיבה, הסעודה התגלה בנינוחות ודי מהר, לא בכפייה אבל מאוד שמחה.

לבו הביתה וערכו את הסעודה

אחרי התפילה הכריז הראש ישיבה כמה פעמים: שהאברכים ילכו לביתם לערוך את הסעודה עם האישה, ושהבחורים יבואו לשיר את זמירות השבת. והראש ישיבה נשאר בבית הכנסת לשיר זמירות עם הבחורים. וכשהראש ישיבה ראה אותי, הוא אמר לי: "עלה לבית שלי, אני כבר עולה לביתי". (בקרית, הבית של

הראש ישיבה שליט"א צמוד לבית הכנסת בקומה השניה).

הראש ישיבה חזר לביתו ואמר: "גוט שבת, גוט שבת", הראש ישיבה הראה לכל אחד איפה לשבת, והתחיל מיד לשיר שבת שלום ומבורך, שבת קדושה, שבת מאירה... ולא סחבו את הזמן רק הכל התנהל די מהר.

אני כבר לא צריך דנים

ילד נגע בילד אחר ורב איתו, והראש ישיבה הוריד את הידיים של הילד, ואמר לו בתקיפות: "לא נוגעים בילדים אחרים". כשהתחילו זמירות עוד לא היו כל הילדים על יד השולחן ולא שרו יחד, אבל במשך השירה הכניס הראש ישיבה לתוך השירה את כל ילד וילד בפרטיות בדרך שלו, את אחד עם חיוך, לאחד עם זה שהראה לו איפה אוחזים, לאחד הילדים הראה מרחוק על האוזן שלו לרמז לו שהוא רוצה לשמוע איך

שהוא שר בקול רם. לאחד הילדים היה חתיכת פלסטיק בפה. הראש ישיבה לקח את זה ממנו ואמר לו בתקיפות: "כבר בתפילה אמרתי לך שתשים את זה בצד, ולא לשחק עם זה".

לפני קידוש אמר הראש ישיבה לאחד הילדים שיביא כוסיות, אחרי קידוש חילק הראש ישיבה יין לכולם, ואחר כך קרא לכל הילדים לבוא ליטול ידיים. אחרי נטילת הידיים חיכה הראש ישיבה לאשתו שתיכנס לחדר, ואחר כך פרס את החלה, מתחת לחלות היה מונח מעטפה, והראש ישיבה שאל את אשתו מה זה המעטפה? פתחו את המעטפה ומצאו בו מכתב הצטיינות מהמלמד של יוסף. והראש ישיבה הקריא את המכתב כמה טוב הוא יוסף, ואיך יפה הוא מתנהג בכיתה. הראש ישיבה אמר לאשתו שהוא כל כך שמח שהוא כבר לא צריך את הדגים, הוא כבר שבע מ'פתק הנחת', שהוא רואה שיוסף כל כך טוב. והראש ישיבה אמר שכולם ימחאו כפיים ליוסף, אחר כך אמר הראש ישיבה שכולם יסתכלו על יוסף ולמחות לו עוד פעם כפיים. הראש ישיבה שאל את אשתו איזה ממתק הולכים לחלק לכבוד יוסף? הראש ישיבה עשה עסק גדול סביב הפתק ואמר שמוכרחים לשמור את זה, [בסעודת הבוקר קרא עוד פעם הראש ישיבה את המכתב ועוד פעם עשה מזה מצב].

כיבוד אב ואם זה קודש הקודשים

הראש ישיבה אכל את הדגים ודאג שלכולם יהיה מכל טוב, דגים, ורוטב עגבניות, הוא שאל אותי אם אני

הוא ברח ויעקב אבינו רדף אחריו ונתן לו מים. בפעם השנייה: הוא היה מהיהודים שהיו במדבר והוא היה בזמן המחלוקת של קורח. הנכד שלו הייטב לב הקדוש זי"ע כשהוא היה עוד ילד שאל אותו: "סבא, עם מי אחזת במחלוקת ההיא, עם משה או עם קורח?" והוא ענה לו: שהוא עמד בצד ולא התערב, שאל אותו הנכד: איך יכול להיות שלא גוננת על משה רבינו? והוא ענה לו: אתה יודע איזה נסיון זה היה?! אתה לא יכול לתאר לעצמך איך כל כך חזקים היו אנשי קורח והרבנים, שהיו מסתכלים עליהם כעל רמי מעלה. הפעם השלישית: הוא היה בחורבן הבית המקדש הראשון, ולכן הוא בכה כל כך הרבה על חורבן בית המקדש, וכל כך חיכה על המשיח, ואחד הילדים שאל: "והפעם הרביעית מה הוא היה?" ענה הראש ישיבה: "הפעם הרביעית הוא היה הישמח משה הקדוש הסבא הקדוש שלנו זי"ע".

הראש ישיבה סיפר שהוא שמע מאמא שלו, הראש ישיבה ספר עם האצבעות כמה קרוב הוא לסיפור, כמה אנשים עברה הסיפור עד שזה הגיע איליו. (1) הוא שמע את זה מאמא שלו, (2) אמא שלו שמעה את זה מהרבי הקדוש מסאטמר זי"ע כשהיא הייתה בבית הכנסת בכל נדרי אצל הרבי מסאטמר זי"ע והרבי הקדוש מסאטמר סיפר את זה עם בכיות עצומות, (3) שהוא שמע את זה מיהודי שהוא בעצמו היה בבית הכנסת של הישמח משה הקדוש, והיהודי סיפר איך שהישמח משה הפיל את עצמו

**שאל אותו הנכד:
איך יכול להיות
שלא גוננת על משה
רבינו? והוא ענה
לו: אתה יודע איזה
נסיון זה היה?! אתה
לא יכול לתאר
לעצמך איך כל כך
חזקים היו אנשי
קורח והרבנים,**

”

רוצה מהרוטב? ולא רציתי. אז הוא נתן לי רוטב אחר ואמר שזה בייתי ושאל אותי אם את זה אני כן אוכל, הראש ישיבה דאג לכל אחד שיהיה להם הכל. הראש ישיבה שאל בחור מארץ ישראל שאכל שם, האם הוא מתקשר להוריו? והוא ענה שהיום הוא לא התקשר להוריו, אמר לו הראש ישיבה: "כיבוד אב ואם זה קודש קדשים". הראש ישיבה שאל אותי: "אתה מכיר אותנו?" אמרתי: "לא!" אמר ראש הישיבה: "תעשו הכרות בינכם, הוא בא מארץ ישראל הוא נכד של רבי משה מרדכי לעלובער, הוא בא לכאן ללמוד, והוא סיים עכשיו את הש"ס, ביום חמישי היה הסיים", הראש ישיבה שאל אותי אם אני שומע את השיעורים בטלפון, אמרתי שאני שומע את השיעורים של ליל שישי, אמר הראש ישיבה: "תאזין גם לסיים", אחר כך יצא הראש הישיבה ליטול ידיים וגם הוציא את הצלחת שלו.

היה ארבע פעמים בעולם הזה

אחר כך סיפר הראש ישיבה לילדים שהיה לו סבא האבא של אמא שלו, והראש ישיבה פירט את

כל הסבים עד להקדוש בעל הישמח משה, והראש ישיבה סיפר: בעיירה איהעל היה צדיק גדול, הקדוש הישמח משה, אחד הילדים הקטנים שאל מה זה איהעל? אמר לו הראש ישיבה עיירה בהונגריה כמו העיירה כאן, שאל הילד כמה צדיק גדול הוא היה? אמר הראש ישיבה שהוא היה צדיק מאוד מאוד גדול, הוא אפילו זכר מה היה עוד לפני שהוא נולד. הוא היה ארבע פעמים בעולם הזה: פעם אחת: הוא היה כבש, בין הכבשים של יעקב אבינו, ופעם אחת

סיפר עוד לילדים שלו: שסבתא רחל לאה ע"ה אחרי המלחמה היא כל הזמן דברה על הקדוש ברוך הוא ועל משיח, פעם אחת היא שמעה שאחד אומר שרחל לאה השתגעה, כי היא מדברת כל כך הרבה מהמשיח, מאז היא סגרה את הפה ולא דיברה יותר על זה, היא הייתה אשה חכמה היא ידעה מה לדבר וכמה לדבר עם כל אחד, כמו שהזוהר הקדוש אומר: "זכאה מאן דמללי על אידנין דשמען - אשרי האיש שמדבר אל אוזניים ששומעות, הפירוש הוא, מדברים רק דברים שאנשים יכולים לקבל".

הכתר של ברסלב מעלי

נכנסו בשיחה אודות הפצה, אמר ראש הישיבה: שמוהרא"ש לא אחז מלהדפיס את הקונטרסים בלי הכתר של ברסלב, אמרו למוהרא"ש שאם הוא יוריד את הכתר ולא יהיה כתוב על זה ברסלב, אז יחטפו את הספרים בכל העולם, אבל מוהרא"ש לא הסכים לכך בשום אופן, הוא רצה שדווקא ידפיסו את הספרים והקונטרסים שלו רק עם הכתר של ברסלב.

והראש ישיבה הסביר את הסיבה למה לדיבורים האלו יש להם השפעה כל כך גדולה וזה משנה את כל העולם, זה מדביק את האדם אל השם יתברך, זהו הכוח של הצדיק, יש הרבה דרשנים יפים בעולם, אבל לשנות את האדם עם כמה מילים זהו רק כוח של צדיק, מרבינו הקדוש.

הראש ישיבה אמר על עצמו: "ולכן אני מחזיק בדרשות שלי את הכתר של ברסלב מעלי", ולכן יש לדרשות שלי כזה השפעה, אני דרשן כל כך גדול? ישנם הרבה דרשנים, אנחנו מדברים דיבורים פשוטים, עוד פעם ועוד פעם אותו דבר, אנשים אומרים לי שאם אני לא יחזיק את הכתר של ברסלב מעלי, אז הרבה יותר אנשים ישמעו את השיעורים, אבל האמת היא שרק בגלל זה יש לזה כוח כזה, רק בכוח הצדיק, האדם צריך להיות מוכן לקחת מרבינו".

הראש ישיבה שאל את הילד הקטן שלו: "אתה יודע מה שר היום קרח בבור?" [היום הוא ר"ח] והראש

לארץ ונשך את השטיח מרוב בכי וצער וביקש מהקדוש ברוך הוא: "הקדוש ברוך הוא שלח כבר את המשיח" והוא בכה להשם יתברך: "אני לא חושב על עצמי, אפילו שאני לבד לא אהיה שם (הראש ישיבה התבטא אפילו איך וועל נישט דשוניען די פארטי) ואפילו שישרפו אותי ויפזרו את האפר שלי על פני כל שבע האוקיאנוסים ושאפילו לא יוכלו לאסוף את האפר, בכל זאת אני מבקש שהמשיח כבר יבוא לפדות את בני ישראל". הראש ישיבה ספר עוד פעם עם האצבעות עד כמה קרוב איליו הסיפור, והבת של הראש ישיבה אמרה: שהיא יכולה להגיד בבית החינוך, שהיא הקרובה הרביעית מהסיפור, אמר לה הראש ישיבה שהיא יכולה אחרי שבת להתקשר סבתא רוטה, ולשאול עוד פעם על הסיפור, ואז היא תהיה דור אחד יותר קרוב לסיפור, והראש ישיבה סיים: "ברגיל, אם אחד מבקש שהמשיח יבוא, הוא רוצה שגם הוא יהיה שם, אבל הישמח משה הקדוש רק רצה שיהיה טוב ליהודים אפילו שהוא לא יהיה שם, זהו דבר שהוא למעלה מהשכל שלנו".

את רחל לאה מאיהעל?

הראש ישיבה סיפר את מה שאמא שלו סיפרה: כשהרבי הקדוש מסאטמר זי"ע נכנס לבית הכנסת והוא אמר: "היום הוא הושענא רבה", כבר כל הציבור פרץ בבכי, כבר לא היו צריכים להגיד עוד משהו, "זהו כוח של צדיק".

הראש ישיבה סיפר שסבתא שלורחל לאה טייטלבוים ע"ה הגיעה לאמריקה אחרי המלחמה, ובפעם הראשונה שהיא מצאה את הרבי מסאטמר שאל הרבי: "את רחל לאה מאיהעל?" יותר מזה היא כבר לא הייתה צריכה לשום דבר, היא קיבלה מזה כל כך הרבה חיזוק שהרבי הצדיק מכיר אותי ויודע את השם שלי ודואג עלי, וזה ליווה אותה לכל החיים.

הראש ישיבה סיפר: שהיה לה תמיד מוכן שמלה כדי שתוכל לקבל פני משיח, היה מונח בארון מוכן שמלה יפה, שאת זה היא תלבש כדי ללכת לקבל את פני המשיח, היא באמת חיה עם זה, הראש ישיבה

ישיבה התחיל לשיר "משה אמת ותורתו אמת" והילד שמח כל כך ששרים את השיר מהכיתה שלו.

כל החיים ביזיונות

הגישו כבוד והראש ישיבה שאל אותי: "אתה צריך כבוד?" ענית: "ביזיונות לא!" אמר הראש ישיבה שמוהרא"ש היה אומר: "כבוד אין לי, ביזיונות לא חסר לי", אחד אמר לראש ישיבה שמוהרא"ש היה יושב כל החיים בתוך הביזיונות, כל העולם דיברו עליו כאילו מי יודע מה הוא, אבל זה היה רק עד לדלת של הבית הכנסת, מיד כשהיו נכנסים לבית הכנסת של מוהרא"ש היו רואים תמונה אחרת, צדיק שהוא מלא בחיות, פועל ישועות ומשמח את כל אדם, כל רגע היה מלא רק בעזרה ליהודים ולהכניס בהם אמונה ותורה ולהכניס בעולם את רבינו, אמר ראש הישיבה: "בתוך תוך הוא גם סבל והיה לו ביזיונות".

אחד שאל האם היה צדיק כזה בהיסטוריה שחי את כל החיים שלו עם ביזיונות כאלו? אמר הראש ישיבה: לדוד המלך ולהרבי מסאטמר גם היה להם ביזיונות כל החיים, תמיד היו לצים, ההבדל הוא שהרבי מסאטמר היה לו אנשים נאמנים סביבו, ומוהרא"ש היה חידוש שהוא היה אחד לבד כל החיים שלו, הראש

ישיבה סיפר: שנשמת הבעל שם טוב לא רצתה לרדת לעולם עד שיתנו לו שישים גיבורים סביב לה מגיבורי ישראל, שישים צדיקים בעלי רוח הקודש נאמנים שיסובבו אותו וישמרו עליו.

אחר כך אמר הראש ישיבה, שלו יש גם ביזיונות: "אתה יודע מה מדברים עלי? אין לי התעסקות עם אף אחד,

שהברכה חלה רק
אם יש משהו על
השולחן, הברכה
לא יכולה לחול
על שולחן ריק.
והראש ישיבה
אמר על זה
פירוש, עם התורה
של אזמרה, שבן
אדם חייב משהו
להחזיק מעצמו,
בן אדם שמשפיל
את עצמו אני
כלום, אני לא
שווה כלום, אי
אפשר לברכה
להיתפס עליו,

”

מה יש לך איתי שאתה מדבר עלי", אחד שאל: "איך באמת עושה את זה הראש ישיבה?" אמר הראש ישיבה: "אז מה שאני יעשה? שאני יפסיק להגיד משניות?" אחר כך הוא אמר: "אולי בגלל שאני בא מבית שלא הסתכלו על האחר, גידלו אותי עם זה שלא חושבים מה השני מחזיק ממני, עושים את מה שנכון לעשות, את מה שהוא רצון הבורא, ולא על מה שהוא יגיד".

הראש ישיבה אמר: כל אחד לוקח מכאן חיזוק, בלי יוצא מהכלל, אבל לדבר מדברים", והראש ישיבה סיפר על שידוך שנגמר השבוע, שנמשך כבר שנה, בגלל לשון הרע שמדברים.

להשאיר על השולחן חתיכת חלה

אחר כך הראש ישיבה בעצמו התחיל להוריד מהשולחן וכיבד את כל ילד לעשות משהו אחר, לאחד אמר אתה תביא את המטאטא, ואתה תוציא את הצלחות, וכדומה. והראש ישיבה ניקה וניגב את השולחן מכל הפירורים.

השאירו חתיכת חלה, כי כתוב בזוהר הקדוש, שהברכה חלה רק אם יש משהו על השולחן, הברכה לא יכולה לחול על שולחן ריק. והראש ישיבה אמר על זה פירוש, עם התורה של אזמרה, שבן אדם חייב משהו להחזיק מעצמו, בן אדם שמשפיל את עצמו אני כלום, אני לא שווה כלום, אי אפשר לברכה להיתפס עליו, בזוהר כתב שאדם הוא כמו שולחן, הגב זה השולחן, הידיים והרגליים הם ארבע, כמו הארבע רגליים מהשולחן.

בירכו ברכת המזון, ופתחו את הדלת והתחילו להגיע אנשים לבאטע.